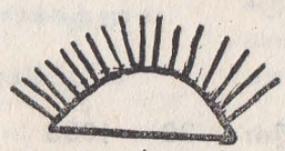

என்றும் அன்புடன்..

ஒ.ப.லோகேஷ்வரன்
பா.அ.பாஷ்கரன்.

“என்றும் அன்புடன்” கவிதை நூல்

ஆசிரியர்கள்:-

பெ. லோகேஷ்வரன்

பா. அ. பாஸ்கரன்

ஆசிரியர்கள் : பெ. லோகேஷ்வரன்
122, பிரதான வீதி,
மஸ்கெலியா,
பா. அ. பாஸ்கரன்
130, சாமிமலை வீதி,
மஸ்கெலியா.

வெளியீட்டாளர் : பெ. செல்வராஜா,
சாம்ஸ் பதிப்பகம்,
122, பிரதான வீதி,
மஸ்கெலியா.

முதற்பதிப்பு : ஜூன் — 20 — 1993

அச்சுப்பதிப்பு : லின்ராஜ் அச்சகம்,
282/15 டாம் வீதி,
கொழும்பு-12.

ஒவியங்கள் : பெ. லோகேஷ்வரன்,
சித்ரார்த்தனா ஆர்ட் எக்கடமி
34/21 மோபிநே லேன்
கொழும்பு — 15

விலை ரூபா : 40.00

சமர்ப்பணம்

நாங்கள்

தண்ணீரில்

நடக்க

ஆசைப்படவில்லை

எல்லோரையும் போலவே

நீந்திப் பார்க்கத்தான்

முயன்றிருக்கிறோம்

எம்மை பெற்றெடுத்த

பெற்றோர்களுக்கும்,

இம் மண்ணில் சிறக்கவைத்த

நல் ஆசான்களுக்கும்

எம் முயற்சிகளுக்கு

என்றென்றும் உறுதுணையாய்

நிற்கும் வாசகர்களுக்கும்,

நண்பர்களுக்கும்; மேலாக,

கருணைகாட்டும்

கலைத் தேவதைக்கும்

சமர்ப்பணம்!

சாம்ஸ் ஸ்ரீப்பகம்

122, பிரதான வீதி,

மஸ்கெலியா.

With Best Compliments From

MAHAWELI TRADERS

32 A, k. Cyril C. Perera Mawatha, Colombo 13.

Phone: 440325-8.

வளம் மிக்க வாழ்த்துரைகள்..

இந்தக் கவிப் பூங்கா
புதுமையெனும்
பூக்களை பிரசவிக் கட்டும்
அவை

மானிடத்தின் காயங்களுக்கு

மருந்தாக இருக்கட்டும்.

உயர்ந்த எழுத்துக்கு

உயிரிருக்கும் காலமெல்லாம்

வாழ்த்துகிறேன் உளம் திறந்து

வளமான கவிபடைக்க.

பெ. சுப்ரமணியம்,

இலங்கை வங்கி மஸ்கெலியா.

எழுச்சிபெற்ற இளம் சந்ததியினர் 'என்றும் அன்புடன்.....
எனும் கவிச் சாகரத்தை படைப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. இவர்கள்
படைப்பில் வரப்போகும் கவிதைகள் சமுதாயத்தின் உயர்வுக்
காக, சங்கநாதம் முழங்க வேண்டும்.. சரித்திரம் படைக்க
வேண்டும். தரித்திரம் துடைக்க வேண்டும் என வாழ்த்துகிறேன்.

- கே.இராதா கிருஸ்ணன்,

தலைவர், இந்து இளைஞர் பேரவை.

சாம்ஸி கலைத்துண்கள் கல்வியில் அக்கரை காட்டி எமது சமு
தாயத்திற்கு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கும்
போது, தங்களை இனங்காட்டிக் கொள்கிறார்கள் கலைத்துறை
யில் அவர்கள். இத் துறையில் காலடி வைத்து சமுதாயத்திற்கு
உன்னதமான புது மலர்ச்சியை உண்டாக்குவதையீட்டு பெரு
மகிழ்ச்சி அடைவதோடு பெருமைப்படுகின்றோம். இவர்களின்
பணி சிறக்க என்றும் ஸ்ரீ சன்முகநாத சபையினர் கைகொடுத்து
நிற்பார்கள்.

மயில் சேகர்,

தலைவர்

ஸ்ரீ சன்முகநாத சபை

I earnest wish and fervently pray that the SAMSS Lite
rary circle will continue to give it's essential compo
nent through poetry to the students and youths of the
community concerned

Mr. S. Duraiswamy,
Deputy Principal
St. Joseph's T.M.V.

நாடுகளுக்கும் பூமகம் கல்வி வாரம்
ஒரு மூத்த கவிஞனிடமிருந்து . . .

பொங்கட்டும் கவிதை

பாட்டாளி துயர் நீங்க பாட வேண்டும்- அந்த
பாட்டினிலே மனமொன்றி ஆட வேண்டும் !
'ஓட்'டாளும் நாயகர்கள் உணர வேண்டும்- அந்த
உணர்வினிலே பாமரர்கள் உயர வேண்டும் !
காட்டாறாய் கவிதை பல பொங்க வேண்டும்- அவை
கண்ணிமிட்டி காலமெல்லாம் தங்க வேண்டும் !
காட்டாத நல்வழியைக் காட்ட வேண்டும்- என்றும்
கனிவான அன்போடு தீட்ட வேண்டும் !

அஞ்சாத நெஞ்சமுடன் எழுத வேண்டும்- அதில்
அன்றாடம் சுகம் தோன்றி மகிழ வேண்டும் !
துஞ்சாத கண்களுடன் திகழ வேண்டும்- உண்மை
தேரேறி வலம்வரவே புகல (மு) வேண்டும் !
வஞ்சகரின் செயல் தன்னை வெறுக்க வேண்டும்- எம்மை
வாழவைக்கும் தெய்வங்கள் சிறக்க வேண்டும் !
கொல்சு தமிழ் சுவை சேர்த்து குவவ வேண்டும்- அதில்
கோடி இன்பம் பெருக்கெடுத்து நிலவ வேண்டும்

என்றுமே வாழ்த்தும்.
கவிஞர் பானா தங்கம்.

கவி நாடிய கவிஞர்களை பற்றி. . . .

கவி நாடிய கவிஞர்களின் நூல் அச்சுருவை நாடியதில் பேருவகை அடைகின்றேன் பாடசாலை மாணாக்கருக்கான பாடப் புத்தகங்களின் வெளியீட்டு வரிசையில், புது மாறுதலாக இளங் கவிஞர்களது கவி படைப்புக்களை வெளியிடுவதில் தப்பில்லை தானே.

காலத்தின் வேகத்தில் கவிஞர்களது ஆற்றல்கள் அழியாத பொக்கிஷங்கள். மரபுக் கவிதை தலைமைகள் மாறி புதுக் கவிதைகள் வெளிவரும் காலமிது. எந்த செயற்பாடும் மக்களைச் சென்றடைய வேண்டுமானால் அது அவர்களது பாணியில் அமைக்கப்படல் வேண்டும். அந்த வரிசையில் புதுக்கவிதைப்பயை பற்றி எழுந்த விமர்சனங்கள் கால வட்டத்தில் காற்றோடு காற்றாய் கலந்து விட்டன.

கொதித்துக் கொந்தளித்து இடித்து மோதிக் கொண்டு வெளிவரும் எரிமலையின் தீக்குழம்பைப் போல் அவர்கள் உள்ளத்தில் நிறைந்து அடங்காது வெடித்துக் கொண்டு வெளிவரும் எரிமலையின் தீக்குழம்பினும் பார்க்க, அதிக உணர்வுமிக்கதாக அவ்வாசிரியர்களின் புதுக் கவிதைகள் அவர்களது வீரப்பந்தையும், மீறி அவர்களது அனுமதியில்லாமலே வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவர்களது கவிகளில் அவர்களினது உள்ளமே பேசுவதால் அறிவு கொண்டோ, வாதித்தோ, பார்க்கையில் அவை நிலைகூடியவையாய் இல்லாதிருப்பினும் அவை எரிமலைகலென உணர்வு பூர்வமாக ஏற்க வேண்டியுள்ளது.

சில கவிகள் போதனை வடிவில் வருகின்றன. குழந்தைகளின் பேச்சில் சொல்வதென்றால், “இராமனது உச்சி முதல்துளசியின் வேர் வரை”, எல்லாப் பெரிய சிறிய பொருட்களும் மனிதனது ஆசிரியர்களே என்ற பெரு உண்மையை பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன.

கவி பாடிய கவிஞர்களின் கனியுள்ளத்தை அறிந்து அதற்
 கேற்ப அச்சு பதித்து உதவிய “லிளராஜ் அச்சகர்க்கும் சகோ
 தரர்கட்கும், ஷாழ்த்துரைகள் வழங்கிய மதிப்பிற்குரியவர் விளம்
 பரங்கள் தந்நுதவிய வர்த்தக பிரமுகர்கட்கும் மற்றும் நூல்
 சிறக்க உதவிய அணைவருக்கும் நன்றிகளை தெரிவித்துக்
 கொள்கிறேன்.

இவ்வாசிரியர்களது கவிபடைப்புக்கள் மாத்திரமல்லாது
 ஏனைய கல்வி, இலக்கிய, சமூகப்பணிகளும் கல்வித் துறையில்
 மேலும் அணிசேர்க்குமென நம்புகிறோம். மென்மேலும் பல
 நூல்களை வெளியிடுவதற்கான முயற்சிகளை மேற் கொள்ளு
 மாறு வேண்டுகின்றேன்.

இனி நீங்களும் மழலைக் கவிஞர்களின் கவிப் படைப்புகளில்
 சென்று மூழ்கலாமே தாமதமேன் ..?

என்றும் அன்புடன்,
 பதிப்பாசிரியர்,
 சாம்ஸ் பதிப்பகம்

பெ. செல்வராஜ்,
 (B. Com (Hons) Jaf, Dip in Edu (Col), P G D E M (Reading)
 சேவைக்கால ஆசிரிய ஆலோசகர்
 சென் ஹோசப் த. ம. பி,
 மஸ்கெலியா
 (ஆசிரிய ஆலோசகர்)

அட்டன் கோட்டக் கல்விக் காரியாலய பிரதிக்
கல்விப் பணிப்பாளரிடமிருந்து . . .

கவிதைக்கு இக்கணம் வகுத்த ஆன்றோரும், சான்றோரும் நீடுகாலம் நின்று நிலைப்பதுதான் உண்மைக் கவிதை என்றார்கள் எங்கள் மத்தியிலும் பல்வேறு காலங்களிலும், இடங்களிலும் இக்கவிதை பெருவேள்ளமாய் பெருக்கெடுத்தோடத் தொடங்கியுள்ளன. இது வரவேற்கத்தக்க மகிழ்ச்சிக்குரிய தொகு நிகழ்வாகும்.

எம் இளைஞர்களும் ஏனையோருக்கு குறைந்தவர்களல்ல என்பது 'என்றும் அன்புடன்.....' என்ற கவிதைத் தொகுதியை வெளியிடுவதன் மூலம் நாம் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இவ் ஆர்வம் நம்மத்தியில் மேலும் வளர வேண்டும். நாமும் வளர்க்க வேண்டும், பலரும் படித்து இன்புற வழி அமைக்க வேண்டும். அப்போதுதான் நமது முயற்சியும் வெற்றிபெறும். கவிதைகளும் நிலைத்திருக்கும்.

இம் முயற்சியில் இறங்கியுள்ள தங்கள் அனைவருக்கும் எனது இதயபூர்வமான நல்லாசியை வாரி வழங்கி; வாழ்த்துகிறேன்

Mr. C. NAVARATNE,
Deputy Director of Education,
Plantation Sector Education
Development Plan,
Hatton.

உறவுக்காக ஒருவரிடமிருந்து. . .

இலக்கியம் வேறு வாழ்க்கை இலக்கணம் வேறு என்பதல்ல வாழ்க்கை இலக்கணத்தை சுவைபட வடிப்பவனே கவிஞன் எல்லோராலும் கற்பாணைகளை காவியச் சிலைகளாக வடிக்க முடியாது. அதற்கு அவன் கலைஞனாக வேண்டும், அதேபோல வாழ்க்கை நுட்பங்கள் அறிந்த அனைவரும் கவிஞராவதில்லை. எனவே இலக்கணத்தை அனைவரும் புரிந்துகொள்ளும் வண்ணம் எளிய நடையில் இனிதாக, தெளிவாக, கவிதை மரபில் நின்று சற்றும் விலகாமல் படைப்பவனே உண்மைக் கவிஞன். தன் கவி வன்மையால் சுதந்திர பாரதத்திற்கு வித்திட்டவன் பாரதி என்றால் கவிதையின் வல்லமையை யார் தான் மறுப்பர்?

அந்த வரிசையில் மலையகத்தின் இலைமறை முல்லை மலராக எத்தனையோ மலர்கள் பூத்திருக்கின்றன. அவை மறைந்திருந்தாலும் அவற்றின் மணம் வீசியே அவற்றை வெளிக் காட்டுகின்றன. அந்த மலரில் ஒன்று எம் நகரில் பூக்கிறதென்றால் அது கவிக் குழந்தைகள் பெ. லோகேஸ்வரனினதும், பா. அ. பாஸ்கரனினதுமாகத் தான் இருக்கும். இவ்விளம் மலர் 'என்றும் அன்புடன்...' என்னும் கவிதைத் தொகுதி யாராலும் வரவேற்கத் தக்க ஒன்று. தற்கால பாணியில் எவராலும் சுவைக் கத்தக்கதாக புதுக்கவிதை பாணியில் புதுமை படைத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கவிதையும் தெளிவான நடையில், விறு விறுப்பாகவும், கருத்தாளம் மிக்கதாகவும் சிறிது நகைச்சுவையும் கலந்து இருப்பதால் வாசகர்களுக்கிடையே பெரும் வரவேற்பையும், விழிப்புணர்ச்சியையும் பெறும் என்பது எனது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை. அதற்கு மெருகேற்றுவது போல் அழகிய கரு ஒவியங்களை வடித்து இன்னும் சாதனை படைக்கிறார் இளைஞர். பெ. லோகேஸ்வரன் இவர்களின் அரிய இம் முயற்சிக்கு ஆசிகளை வழங்குவதில் பெருமைப்படுகின்றேன். வாழ்க தமிழ்; வளர்க இளம் கவிக் குயில்கள்

டாக்டர் நவ ஜெயானந்தன்,
அரசினர் வைத்தியசாலை
மஸ்கெலியா

கொத்தணி அதிபரிடமிருந்து...

இக்கவிதை நூல் தொகுப்பை
இனிதமுதாய் தொகுத்தளித்த
நம் இளைஞர் இருவருமே
நல்வாசான் ஆனவரே.
ஒருவர் பெயர் லோகேஸ்வரன்
மற்றவர் அன்ரனி பாஸ்கர்
இருவருமே நண்பர்கள்
ஏற்றமிகு கலைஞர்கள்.
கலைப்படைப்பில் பல உண்டு
கலைஞரிலும் பலர் உளர்
என்றாலும் இவரிருவர்
இக்கவிதை நற்கவிதை
வளர்க இக் கலையாற்றல்
வாழ்க இவர்கள் நீடுழி
தருக நல்லாக்கத்தை
தரணியில் எம்மவருக்கு
இறுதியாக ஒரு வார்த்தை
என் இனிய இம்மாணவர்களுக்கு
உறுதியாகக் கூறுகிறேன்
உங்கலாற்றலை வாழ்த்துகிறேன்

திரு, எஸ், நடேசன்,
கொத்தணி அதிபர்,
ம. மா/அம்/சென்ஜோசப் த. ம. வி
மஸ்கெலியா.

முன்னுரை

இதுவும் ஒரு அஷ்வமேத யாகம் தான்.....வாசகர்களின் இதய வேள்விப் பீடத்திற்கு அழைத்து வரப்படும் “என்றும் அன்புடன்.....” எனும் இந்த பஞ்ச கல்யாணிக் கவிக் குதிரையின் கண்களை மீண்டும் பாருங்கள்.....

கவிதை ஒரு சமுத்திரம் அதன் கரையில் காலடி வைத்திருக்கும் இளைய நெஞ்சங்கள் எங்களை வாழ்த்தி வளரவைக்க வேண்டியது நீங்கள் தான்.

பல இடர்களுக்கு மத்தியில் வெறும் தன்னம்பிக்கையை மட்டுமே கொண்டு பொறுக்கி எடுக்கப்பட்ட இந்தச் சின்ன ... சின்ன..... சிற்பிகள் எங்கள் சின்ன சின்ன இதயங்களின் சிதறல்கள்..... உங்கள் உள்ளங்களில் கோலமிடப் போகும் இந்தக் கவிதைகள் எமது நண்பர்களின் இதயங்களில் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் உணர்ச்சிகளில் தொட்டு எழுதப்பட்டவையே அன்றி எங்களுக்கு ஏற்பட்ட நேரடி பாதிப்பிலன்று.

இது காதல் காவியமல்ல இளைஞர்களின் இதயப் பூங்கா இதில் பல வண்ண மலர்களுக்கு இடையில் கறை படிந்த மலர் சூளும் இருக்கலாம். மலராத மொட்டுக்களும் இருக்கலாம். ஏன்...? இதழ்களை இழந்த வெறும் காம்புகள் கூட இருக்கலாம் இந்தக் கன்னி முயற்சியில் பிழைகள் இருக்குமாயின் பெருமன்தோடு சுட்டிக்காட்டி இந்தக் கலைப் பயணத்தில் எங்களுக்கு வழிகாட்டுங்கள்.

நாங்கள் தண்ணீரில் நடக்க ஆசைப்படவில்லை எல்லோரையும் போல நீந்திப் பார்க்கத்தான் முயன்றிருக்கிறோம் இம் முயற்சி பல புதிய கலைவட்டங்களின் உள்ளங்களுக்கு உரமாக அமையுமாயின் அதுவே எங்களின் வெற்றி.

எண்ணத்திலுதித்த கருத்துக்களை ஏட்டில் பதிக்க உதவிய அனைவருக்கும் எமது அன்புகலந்த நன்றிகள் என்றென்றும்.

என்றும் அன்புடன்

பெ. லோகேஷ்வரன்

பா. அ. பாஷ்கரன்

செவ்வாய்

We Convey Our Best Wishes

MARIYAS AGRO CENTRE

Dealers In:

Vegetable Seeds Fertilizers Agro Chemicals
Mist Blowers Water Pump & Sprayers Ets.

phone: 052-2401

No. 2, St. Andrews Drive,
Nuwara - Eliya.

இவரைப் பற்றி. . .

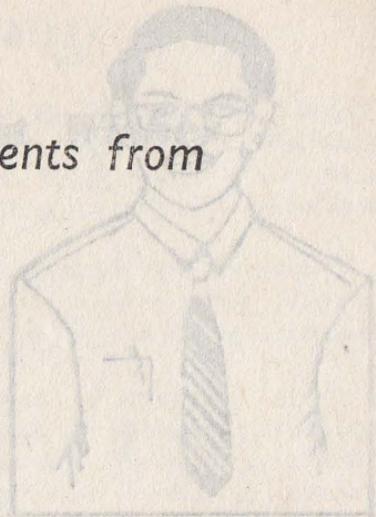
மஸ்கெலியாவை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பெ.லோகேஸ்வரன் அவர்கள் மஸ்கெலியா புனித ஜோசப் கல்லூரியின் பழைய மாணவரும் தற்போதைய ஆசிரியருமாவார். மறே தமிழ் வித்தியாலயம் ஸக்கம் தமிழ் வித்தியாலயத்திலும் முன்பு கடமைபாற்றிய வராவார், இளமையிலேயே பலவிதத்திலும் எல்லாத்துறையிலும் ஆர்வமுடைய இவர் அனோஜா வீரசிங்கவின் 'சத்சரசமாத்ரி' இசை நிகழ்ச்சி மூலம் அறிவிப்புத்துறையிலும் தனது சாதனையை நிலைநிறுத்தியுள்ளார். ஓவியத்துறையிலும் பல ரசிகர்களைக் கொண்டிருப்பதோடு மட்டு

மல்லாது இன்று நாடளாவிய பலமாணவர்களை கொண்டிருக்கும் இவர் Colombo Chithrarthana Art Academy யின் உதவி நிர்வாகியாகவும், வீரிவுரையாளராகவும் MASKELIYA, SAMSS INSTITUTE இன் நிர்வாகியாகவும் தொழிற்படுகிறார். அதுமட்டுமல்லாது, நூல்வெளியீட்டுத் துறையிலும் தனது சாலடியை எடுத்து வைத்திருக்கிறார் அழகியல் (சித்திரம்) 1, தமிழ் இலக்கியம் எனும் நூலோடு தமிழ்முதம், இமய அருவி, இன்னும் பல கல்வி நூல்களுக்கு ஓவியராய் இருந்திருப்பதோடு பல நூல்களுக்கு அட்டைப்படங்களும், நிறுவனங்களுக்கும், பாடசாலைகளுக்கும் இலட்சிணைகளை வரைந்திருக்கிறார். பாடசாலையை விட்டதும் HANDLOOM & BATICK DESIGNER ஆக தனது ஓவியத்துறையை வளர்த்துக்கொண்டு ART & PRESS ART WORK பயிற்சி மூலமாக இன்னும் தன்னை வளர்த்துக் கொண்டார் என்றே கூறவேண்டும். மாணவர்களுக்காக கொழும்பு உட்பட பல பகுதிகளில் சித்திரக் கருத்தரங்குகளை நடாத்தியிருக்கும் இவர் வெகு விரைவில் இந்தியாவில் ஓவிய லேற்படிப்புப் பயிற்சியை பெற இருக்கிறார் எல்லோரையும் இலகுவில் கவருந்தன்மை வாய்ந்த இவர் தன் திறமை மூலம் சாதிக்க வேண்டியவை ஏராளம், வெறும் தன்னைப்பிக்கையை மாத்திரம் கொண்டு செயற்படும் இவரது அடுத்த ஓவிய நூலாகிய " கற்பனைகளும் வடிவங்களும் ,, சிறப்புற வெளிவரவும், ரசிகர்களிடத்தில் வரவேற்பு பெறவும் வாழ்த்துகிறேன்.

VICE PRESIDENT,
CP/AM/ NORWOOD T M V,
NORWOOD:

MISS. V. KANAPATHIPILLAI, B. A.,
VARANY IYATTALAI,
VARANY.

With Best Compliments from

VISIT

SAREE CENTRE

No. 3 New Bazaar
Nuwara - Eliya.

T.P - 052 - 2084

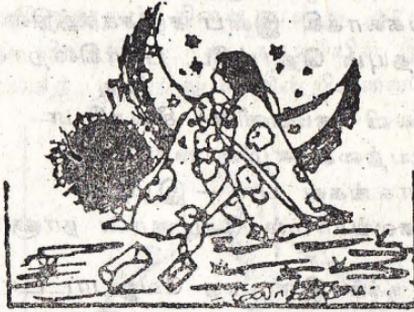
இதமாய் வரும்

வைகறைத் தென்றல் என்னை
 வரவேற்று உபசரித்துக்கொள்ளும்!
 பூக்களும் புற்றிளங்களும் கூட தம்
 பூவாயால் மலர்ந்துச் சிரிக்கும்!
 பால் மனம் மாநா பச்சிளம்
 மதலைகள் கூட புண்ணகைக்கும்!
 வெய்யோன் தன் பங்கிற்கு தவறாமல்
 வெம்மை நீங்கி இதமாய் வரும்!
 சன நெரிசலின் சந்தடிகள் கூட
 சலனமில்லாமல் வதந்தி பேசும்!
 இனியென்ன! நானும் தவறாமல்
 இதமாய் எழுதுவேன் நானும்
 எங்கோ கேட்கும் ஏளனமிக்க வசைகள்
 என்னை தழுவாமல் மெழுகாக்கிவிடும்!
 என் சிந்தனைகள் இதமாய் மீள
 எந்தன் பேனா கவி வடிக்கும்!
 பெண்ணுக்கு பாரில் கலங்கம் - அது
 பெண்மைக்கே நானும் உரித்தாகும்!
 நானும் நீயும் சோர்வின்றி உழைத்தால்
 நல்ல பயன் தான் வந்திடும்!
 வேதனை மிக்க உந்தன் வாழ்வு
 சோதனைக்கே சொந்தமாய் இருக்கும்!

பணி உதிர் வேளை நீ உன் மகவை
 பணிந்து அனுப்பிவிடு பள்ளிக்கு நாளும்!
 பாரினில் இனியவன் சாதிப்பது
 பேரும் புகழும் மிக்க பெருவாழ்வு ஆகும்!
 நாளை அவன் நம் தலைவன் என்றால்
 நம்பியே வளர்த்திடு எந் நாளும்!
 எழுத்தும் மொழியும் அவனுக்கு விளங்கிவிட்டால்
 ஏது உனக்கு கவலை? இனி போய்விடும்!
 சொந்த நலனுக்கன்றி விடிவுக்காய்
 சோக கீதம் இசைக்கும் மலைமாதா வாழ்த்தும்!
 மலைமகனே புறப்படு! புறப்படு தயங்காதே!
 விடிவு அன்னை உன்னை அழைக்கின்றாள் போலும்
 காலத்தை வீணாக்காமல் கரிசனையுடன்
 கற்றுந்தன் எதிர்காலத்தை வளமாக்கிடு நீயும்!
 உன்னை நம்பிய உற்றார் உறவினருக்கு
 உறுதியுடன் எடுத்துச் செல்லு சிந்தனையை நாளும்
 வீண் வாதங்கள் பேசிக் கழிப்பதல்ல
 வளர்த்தெடுத்த கலை பகத்துக்கு நீ செய்யும் வேதனம்!
 விடிவு உன்னால் தானென்றால் ஏன்
 வெளியில் தெரியாமல் இருக்கிறாய் நீயும்!.
 மகனே! சென்று வா! வென்று வா!
 மளைக்காதே! முனைந்து விடு! ஜெபம்!.

ஒற்றுமை வழி நாடுவோம்

விழிமூடமறுக்கும் இராவேளை நினைவுகள்
வெறுப்புகள் மனதிலே நிறைந்திட நித்தமவன்
நினைவினிலே நெடுநாள் காத்திருந்தாளோ
நள மகனின் நல்லதோர் மனைவி.

காவகத்துக் காரிருளில் கரம்பிடித்த நங்கைதனை
கைவிட்டுச் சென்றனனோ பாராளும்
கயவன் நளன் — காரிகை தமயந்தியோ
கலங்காது காத்திருந்து கலந்தாள் நினைவினிலே

நவீனகாலத்து நளனோ — அவன் உறவு
தங்கையவள் வாழ்வில் நாடும் சீர்வரிசை
நவீன்று குறைந்ததால் நையப் புடைத்து — நாலடி
நகர்த்தியே விட்டான் வீறுகொண்டு.

இல்வாழ்க்கையிவளோ வாழாவெட்டியென்று
 இன்றும் வசை மொழி கூறும் வாலிபரிடத்தில்
 இரவுதனை பகலாக்கி இன்ப சஞ்சாரத்தில்
 இடமனைத்தையும் தொடர்பே பகிர்கின்றாள்.

காவியத் தலைவி (கம்பனி) சீதையோ
 கவலைமிக இயற்கை எழில் கைதிடாய்
 காத்திருந்த காலங்கள் பல — இழந்த
 காளையவன் கலங்காமல் தேடினான் நானும்

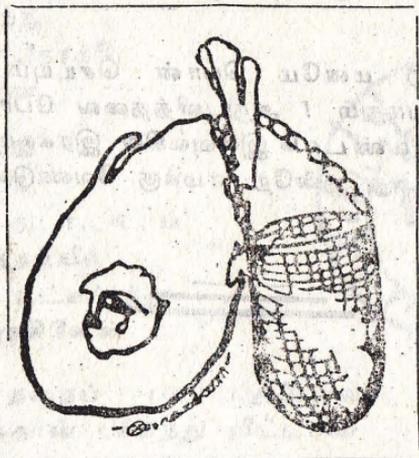
இது இப்படியிருக்க இன மத வேறுபாட்டால்
 இருக்க இடமின்றி உடமைதனை இழந்து
 இரவிரவாய் இடம்பெயரும் இவ்வீழ மக்களின்
 இழி நிலை என்று மாறும் இத்தரணியிலே?

தாக்கப்பட்ட வெறிக் காடையர்களால்
 தினரடிக்கப்பட்ட உள்ளங்கள் — ஈவிரக்கமின்றி
 உயிர்களை இம் மண்ணுக்கு ஈந்து
 உதிரந்தனை நீராக்கும் நிலை மாறுமோ?

பாரதி கண்ட சுதந்திரம் வேண்டும்
 பாலையவளும் போரிட்டாள் தம் பாரினிலே
 ஒடுக்கும் சமுதாயத்தை அடிமைத் தலையறுத்து
 ஒங்காரமாயாக்க நானாய் முனைந்தீரோ?

நிலையிலா வாழ்விலே நிலையான நிலைநாடி
 நித்தம் அல்லலுறும் நிலை என்று தான் மாறும்;
 தமிழராய் பிறந்திட்டாக் தரணியில் இடமில்லை
 தொல் சங்கத் தமிழிலும் இன்றில்லையோ?

நாடற்று வீடற்று நம்மவர்கள் - நானும்
 நானிலத்தில் நல்லதோர் இடமில்லாமல்
 ஆண்டாண்டு பல உழைத்து அரசுக்குச் சேர்க்கும்
 அவனுக்கும் ஓர் இடமில்லை அவனியிலே !

காடேறி, மலையேறி, கரடுமுரடான தெருவேறி
 காளையவளோடு காரிகையும் களத்திலேயிறங்கி
 வேகின்ற வெயிலிலே விரர்வை விட்டு
 வேதனத்திற்காக வேதனையில் வாடும் பாவியோ?

புரட்சி, புரட்சியொன்றொரு கவி வடித்தால்
 புவியிலே மாறுமோ விரக்தி - எங்கும் புரட்சி -
 எதிலும் புரட்சி - எழுத்திலும் புரட்சி - எப்படிமாறும்
 எடுத்த கருமமதில் ஏறிப் படிமேல் செல்லாவிட்டால்?

நானும் வேண்டுவது நலமேயான ஒற்றுமை
 நம்மவர் போற்றுவதும் அஃதே - மதங்கள்
 யாவும் புகட்டுவதே அதுதான் - இனியாவது
 யாவரும் ஒற்றுமை வழி நாடி உய்வெதுவோம்.

போட்டி பொறாமைகண்டு திறமைக்கோர்
 பொறுப்பினைத்தந்து பொருத்தமனதோர் மனிதனை
 இருத்திவிட்டால் இனி வருமோ கவலை — இன்றே
 இறங்கிவிட்டால் ஏது புரட்சி போராட்டம்?

போதும் என்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து
 போதும் ! போதும் ! அநுபவித்தவை போதும்!
 இனி காரும் லேண்டாம் இவ்வுலகில் இரக்கமற்ற
 இழி நிலை — அது ஒன்றே எமக்கு வேண்டும்.

விந்தைகள்

மேகங்கள் நனைகின்றன
 மோகங்களோ வியர்க்கின்றன
 சோகங்களோ சுகம் பாடுகின்றன
 இதயங்கள் மூச்சுத் திணறுகின்றன
 இளவட்டங்களோ அழுகின்றன
 ஏக்கங்கள் ஏளனமிடுகின்றன
 தாக்கங்களோ தலை நிமிர்கின்றன
 இன்பங்கள் ஊசலாடுகின்றன
 துன்பங்களோ சீரீட்கின்றன
 நிதர்சனங்கள் நிந்திக்கின்றன
 தாபங்களோ தவிக்கின்றன
 விளக்கங்கள் வர மறுக்கின்றன
 விளம்பரங்களோ தாராளமாகின்றன
 உள்ளங்கள் மாய்கின்றன
 உறவுகளோ ஏய்க்கின்றன

எடுத்தது தா...க...ம்

நேரமோ பத்தரை
பாலுக்கான பணத்தை
பத்திரமாய் எடுத்து
பால் சுலையினை நோக்கி
பாங்காய்நடந்தேன்

பாலைவாங்கி
வரும் வழியில்
எடுத்தது.. த...ா...க...ம்
பனை மரத்தடியில்
பரவசமாய் உட்கார்ந்து
பாலைப் பருகினேன்

பாராததைப் பார்ப்பதுபோல
பார்த்தான் பக்கத்து வீட்டான்
பார்த்ததுவும் வந்து
பக்குவமாய் உ...ள...றி...வி...வி
ட்...டான்
பருகியது பாலல்ல
கள்ளென்று

ஓ.....
பனை மரத்துக்கடியில்
பாலைப் பருகினும்
அது கள்ளென்று நம்பும்
ஆறறிவு !உலகடா.

லைசன்ஸ்

எவனோ ஒருத்திக்கு
எவனோ ஒருவன்
எப்போதும் சோ...றிட்டு
காப்பாற்றும்
லைசன்ஸ்
திருமணம்.

ஓ .. ல .. ங .. க .. ள் ?

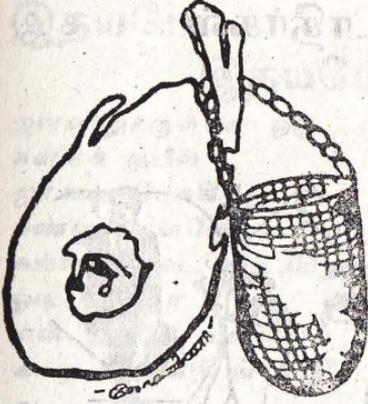
ஏய் ! இளசே....
எங்கே என் இதயக்
கதவுகளின்| || சாவிகள்
தூசு படிந்த அத்தியாயத்தை
து டை...க்...க
வேண்டும்.
மீண்டும் புதுப்பிக்க அல்ல!
தருதியில்லாத உன்னிடம் , அது
அகப்பட்டு
ந.. சு .. ங... கா.. ம. |||விருக்க.
இந் நொடிக்குள் அனுப்பி விடு
இல்வையேல் இந்த இதயத்தின்
ஓ..ல..ங்...க...ள்
உன் வாழ்க்கையை
ஊ/மை....யாக்கிவிடும்

எங்கேயோ வருகிறது..

இரவுப் பூக்கள் விவர்த்துக்
கொட்டுகின்றன.....
பகற் பூக்களோ பஞ்சனைக்குள்
தஞ்சம்.....!
வெளியில் கொசுத் தொல்லை.
விட்டிற்குள்ளோ ஜீவ மரணப்
போராட்டம்!
மலர்கள் கசங்கிப்
போகின்றது...!
காற்றுக் கூட அவர்களை
விட்டு வைக்கவில்லை.
ஜன்னலுக்குள்ளே மரண
ஓலம்,.....!
அனுகாதீர்கள்.....!
எங்கேயோ வருகிறதுஎய்ட்ஸ்

சுயம் வரம்

அன்று.....

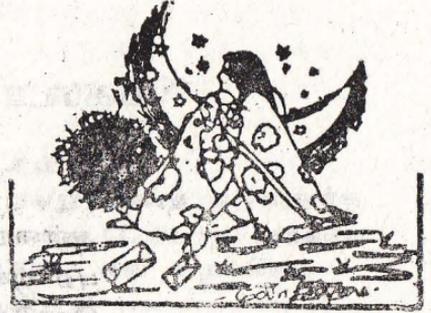
தமயந்தியின் சுயம்வரத்தில்
எத்தனையோ நளன்கள்.

இன்று.....

நளன்களின் சுயம்வரத்தில்
எத்தனையோ தமயந்திகள்.

கண்ணுக்குள்ளே வயல்

விடியலைத் தேடும்
விட்டிற் பூச்சிகள்
வீதியிலே உறங்கிக் கிடக்கின்றன!
பசுத்தோல் போர்த்திய
புலிகளோ பஞ்சனைக்குள்!
வேதனையை சுமக்கும் உள்ளங்களோ
வேதனம் இன்றி
ஓலைக் கூடைக்குள்!
உப்புக்கு இவர்கள்
விலை கொடுப்பதில்லை.....
கண்களுக்குள்ளே
வயலை வைத்திருக்கிறார்கள்!
கூடைக்குள்ளே இருப்பது
கொழுந்தல்ல.....
கொந்தளிக்கும் உள்ளங்களின்
சோரங்கள்!
சிந்தும் வியர்வைத் துளிகளே
இவர்களுக்குக் கிடைக்கும்
சிறப்புப் பட்டங்கள்!
இவர்கள் வாழத் தெரியாதவர்கள்
வழி தவறிப் போயிருக்கிறார்கள்!
வழிகாட்டுங்கள்.....பாவம்!

அவர்களை நெருங்கவிடாதீர்கள் ..

அன்று என்
வாழ்க்கையை வீணடித்தவர்கள்
இன்று.....
பாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்!
சோகம் என்னை சுகம்
விசாரித்தபோது அவர்கள்
எங்கே போனார்கள்...?
வாழ வழி தெரியாது
விழியோரத்தில் கனவு
கண்டு கொண்டிருந்தேனே
எங்கே போனார்கள்?????? இவர்கள்
முட்டைப் பூச்சிகள் என்
காலத்தான் கடித்தன;
இவர்கள் என் கழுத்தையே
அல்லவா கடித்தார்கள்.
அவர்களை நெருங்க விடாதீர்கள் ...
நான் ஒவியம் தீட்ட வேண்டும் .

பலி

அன்றைய சிபி
புறாவுக்குத் தன்னையே
கொடுத்தான்.
இன்றோ
தனக்காக புறாவையே
பலியிடுகிறான் !!!

இதயமே ..

இதயமே ..

ஜன்னலுக்குள்ளே ஒரு
கள்ளக் குயில்
ஜாடை பேசுகிறது.
கண்ணுக்குள்ளே காவியம்.
கங்கை குடை பிடிக்கிறது
ஷடி வ.....ா
என் இதயம் உனக்காக
கா த் தி ரு க் கி ன் ற து!
வா
கவிதை படிப்போம்
அதுவும்
புதுக் கவிதை யாக.

அறிவு

கால நீரோடையி்ல்
அறிவு சாவதில்லை
ஆனால்!
செல்வமோ
துருப் பிடிக்கும்

மிதிக்காதே-

ஒ அருமைப்
பணமே உன்னை
மதிக்கிறேன்
என்னை மிதிக்காதே.....!

உலகம்?

அன்று
தவறு செய்த ஒருவனுக்கு
தவறு செய்யாத கைகளே
தண்டனை வழங்கின.
இன்று.....
தவறு செய்யாத ஒருவனுக்கு
தவறு செய்த கைகளே
தண்டனை வழங்குகின்றன
என்னே உலகம் ???

அகல் விளக்கு

ஓ மனமே !
பகட்டான வாழ்விற்கும்
பல்விளிக்கும் செயலுக்கும்
குரங்கு போல் மாறும்
குணமுடைய மனமே ...
கேவலமான இச் செயலால்
கேலிக்குள்ளாகும் நீ
பக்குவமாய் மாறுவது எக்காலம்?
பாரினை ஓர் முறை
அகல் விளக்காய் மாற்றிடாயோ

சிகரட்

உன்னை நான்
சாடையாய்ப் பார்த்தேன்
சுரிந்து நின்றாய்
என்னள் ஏக்கம்
என்னுடையவனாக மாற்ற
நன்பர்களோ பாஞ்சாலியாகினர்
நன்பர்களும் நானும்
அனு அனுவாய் சுவைத்தோம்
பக்கத்தில் இழுத்தோம்
பரவசமாய் இனைந்தோம்
பிரசவித்துப் போனாய் நீயும்
உடம்பைச் சூடேற்றி
உதட்டை நனைத்ததற்கு தருவதோ
காலில் ஒரு மிதி...

புதுமைப் பூக்கள்

பிரகாசச் சூரியனைத் தேடி
 புரட்சிப் பூக்கள்
 போர் செய்கின்றன
 அறிவுப் பூக்களோ
 அகிம்சைப் பூக்களிடம்
 வழி தேடுகின்றன ...!
 சிந்தனைப் பூக்களோ
 கவிப் பூக்களாய் மாறி
 சிறகடித்துப் பறக்கின்றன.....
 இளமைப் பூக்களோ
 இன்றும்
 இமாலயத்தில் விழுந்த
 இரு துளிக் கண்ணீரைத்
 தேடிக் கொண்டிருக்கின்றன....

இதயத்தை

இன்னும்

விற்கவில்லை:

அன்பே உன்னை அனுபவிக்கவல்ல
 உன்னிடம் சரன் புகுந்தேன்.
 என் இனிய நினைவுகளை
 பரிமாரிக் கொள்ளத்தான்.....
 ஏன்? இந்த மௌனம்
 ஒ.....உனக்கு
 ஒரு வேளை தங்கத் தரையிலே
 உலவ வேண்டுமோ.....
 ஏழை என்றாலும்
 இதயத்தை இன்னும்
 விற்கவில்லை
 ஒரு நாள் புரிவாய்.....
 அப்போது நான்
 அமைதியாய் உறங்கிக்
 கொண்டிருப்பேன்

மே(ர)கப் போர்வையிலே ..

நிலவே.....உனக்குத்தான்

எத்தனை காதலிகள்!.....

எங்கே அவர்கள்.....

பகற் சூரியன் தன்

பஞ்சலைக்குள் புகுத்திக் கொஸ்டானோ.....

ஓ..... இப்போது புரிகிறது

மே(ர)கப் போர்வையிலே

அவர்கள் அஸ்தமித்து விட்டார்கள் போலும்.

அத்திவாரம்

ஓ மானிடனே.. ...

இன்று நாங்கள்

உங்கள் ஓசப்பொம்மைகள்!

நாளைய நவயுகத்தில்

நாமெழுப்பும்

உறுதியான

உரிமைக் கட்டத்திற்காக

இப்போதே இடும்

அத்திவாரம்!

ஒரு நாள்

நீங்களே வியப்பீர்கள்!

அந் நாள்

எங்களது ஏழைக் கரங்கள்

ஏணியாய் உயரும்!

அன்று நீங்கள்

அரை காசுக்குக் கூட

கணக்கெடுக்காத

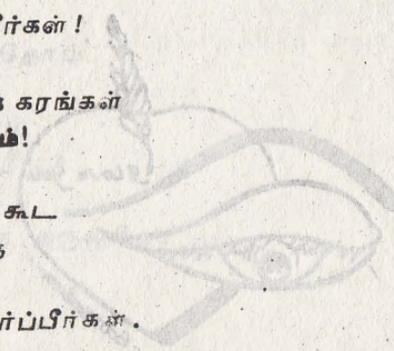
எங்களை

ஏறெடுத்துப் பார்ப்பீர்கள்.

அதுவரை.....

முயற்சி தனை

மூலதனமாக்கிடுவோம்.

போதை

எம் உடல் என்ன
வெறும் சதைத் துண்டா.....
போதையில் மயங்கும் ஒணான்கள்
போய்விட்டாய்.....நீ
தெரிந்தது எங்களுக்கு
போதை தெளிந்ததும்.....
நாம் உன் அடிமையென்று
கேவலம் நீயும்
ஒரு சாராயப் புட்டி தானே

சாபம்

ஓ நிலவே !
உன்னில் இரங்குகிறேன்
ஒளிமயமாகத் திகழ்ந்த நீ
உருத்தெரியாமல் அழிகின்றாய்
காலத்தின் கொடுமையா
கய வஞ்சகர் வாழும் பூமியின்
சாபக் / கேடா
இதுவென எண்ணிக்
க ல ன் கு கி ரே ன்.

சோளப் பொம்மைகள்

எங்கே
இவர்களது காணாமற்போன
இறைச்சிக் கூட்டங்கள் ?
உயிர்த்தெழுந்ததிலிருந்து
உறங்கிக் கிடக்கின்றார்கள்.
யார் இவர்களுக்குச் சாபம் இட்டார்கள்?
கடலிலே மாவைக் கொட்டும்
வள்ளல்களை
கொஞ்சம் இவர்களைப் பாருங்கள்.
இவர்கள் யுத்தம் செய்யவில்லை,
வயிற்றுக்குள்ளே போர்
தொடுக்கிறார்கள் !
பாவம் கன்றாவியாய்க்
கிடக்கிறார்கள் %
சோளப் பொம்மைகளை உயிராக்கி
விடுங்கள்

வளரும் ஏணி

ஒரு நாள் மாணவன் கேட்டான்.

“சேர், நீங்களுமா ஏணிப்படியாக
வாழப் போகிறீர்கள்?”

ஆசிரியர் சிரித்தார்; பிறகு சொன்னார்.

“இக்கலையப்பா நான் அவ்வாறல்ல”

பின் மீண்டும் மாணவன் கேட்டான்

“பின் அவ்வாறு?”

ஆசிரியர் சொன்னார்.

“காலா காலம் இருந்த ஆசான்கள்

கடைசி வரையும் ஏணியாயினர்

ஏணியென்றால் அது மரவேணி

நான் அவ்வாறல்ல

உயர உயர உயர்த்தப்படும்

நவீன இரும்பேணி ஒன்று”

மாணவன் வாயடைத்து நின்றான்.

மனமே

பணமே

உன்னை ஆராதிக்கிறேன்

ஆனால்

மனமே அதற்கு

அடிமை யாகாதே.

எய்ட்ஸ்

உல்லாசப் பயணிகளால்

உயர்வது எம்

அந்நிய செலாவணி

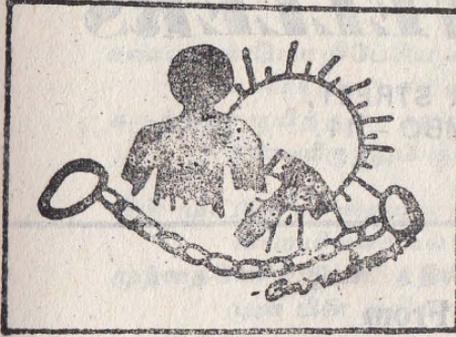
மட்டுமா.....? .. ? ..

இல்லை...

இல்லை

எய்ட்சும் தான் !!

வெகுவிரைவில்

நேற்று வரை நாங்கள்
அறியாமை கரு வயலுக்குள்...
இன்று

டனித் தளியை பன்னிரென்று

நம்புவதாக கோட்டை

விடுகிறீர்கள்

கமுகாய் சுற்றுகிறது

எம் கண்கள்

பாய நிறைய நாளில்லை.

வெகு விரைவில்

உங்கள் முன்னே?

அப்போது உங்களுக்கு நாங்கள்

????????????

புரியாத புதிர்!

கல்வெட்டுக்கள்

அன்று தூற்றிய அதே உள்ளங்கள்

இன்று போற்றிப் புகழ் பாடமுனைகின்றன

இருந்தும்

அன்றவர்கள் போதித்த

நிலங்களின் தரிசனங்கள் !!

எங்கள் இதய நூலில்

என்றுமழியா எழுத்துக்கள் - அவை

கல்வெட்டுக்கள்.

With Best Compliments From

S. R. JEWELLERS

189 SEA STREET,
COLOMBO - 11.

With Best Compliments From

MAYOORI JEWELLERY

62 A, BEACH STREET
COLOMBO .11.

கலங்கரை

கண்ணால் மொழிபேசிய கனி மொழியாள்
 சுவர்த்தாள் கள்ளங்கபடமின்றி ஏனையே !
 கருத்தொருமித்த காதலால் கண்ணை தொடுத்தே
 கண்ணிருந்தும் குருடனாகி தந்தையானேன் !

வின் முட்டும் மலைகளின் மத்தியில்
 விபரமில்லாமல் விளைந்ததனை யானும்
 முந்தையோர் மூவிடத்தில் கண்ட சுகம்-ஆதலால்
 முன்பின் அறியாமல் தொடர்ந்தேனோ ?

நானும் நொந்தேன் நல்லன புரியாமல்
 நம்பினார் கைவிடப்படுவதில்லை நனின்றேன்
 நங்கையும் நாணிக் கோணி நயமாகினாள்
 நம் கதை யாருக்குப் புரியும் ?

வேதனை மிகுவுலகத்திலே பல விந்தை

வேற்றான் மனைவி மாற்றான் கொள்வதும்
முற்றத்து ஜன்னல் மூதேவியை முறைப்பதுவும்
முறை இல் வந்ததால் தானே யாலும் வீழ்ந்தேள்.

முகவரியில்லா மூகஸ்துதியால் இணைந்தேள்

முன்னூறு நாள் முடிந்த பின்னர் நொந்தேள்
என்னைப்போல் எவரும் மூடனில்லை
என் கவலைகள் தீர நானே அமுதேள்.

காதலெனும் காம சாகரத்தில் காலடி வேண்டாம்
காளையே நீயும் காத்திரு !-இனி உனக்கு
வரும் உறவு தான் விழுதாய் இருக்கும்
வாஸிபத்தை அடக்கிவிடு -வளமான வாழ்வுக்காக

கயல் விழியான் மெல்ல ஏசுகிறாள் என்னை
கற்பு என்பது கல்லறைக்குள் போலும்
பெண்ணே உன் சிந்தனையிலே காமத்தில்
பெண்மையை விலைபேசும் காதலை அறுத்து விடு.

பொறுமைக்கு நீ தான் என்று இருந்துவிட்டால் -இனி
பெண்மைக்கு இலக்கணமும் நீ தான் -பெண்ணே
கலங்காதே -காலம் ஒரு நாள் உன்னை
கவலைவிலிக்குந்து மீட்டெடுக்கும் புது ராகம் மீட்டும்!

மானிலத்தி ல்

மானிலத்து மக்களிலே

மணங்கமனும் மக்களுண்டு

மனமற்ற மக்களுண்டு

மனமறிந்து நட்புதனை

மனத்திலே செலுத்துவோருமுண்டு

மாறாக நிகழ்ந்திட்டால்

மனதிலே துன்பமுண்டு

மருளாது ஏற்றுவிடு

போவியான அன்பினிலே

புகழ்வோர் சிலருண்டு

வஞ்சமாய் உள்ளத்திலே

விளம்பிடுவோருமுண்டு

முன்னேற முயலுகையில்

முட்டுக்கட்டை பலவுண்டு

முழுவதும் உணர்ந்துவிட்டால்

முன்னேற வழியுண்டு

நலமுற நினைக்கையில்

நிந்திப்போர் பலருண்டு

நகைப்போர் சிலருண்டு

நற் குணமுள்ளோருமுண்டு

நீ அறிந்த வகையினிலே

நிம்(ன்)மதியைத் தேடு

நிஜ வாழ்க்கை ஆழியிலே

நீத்திக் கடந்து விடு

உணர்ந்துவிடு

பாத்திரமறிந்து

பிச்சையிடு

பகட்டின்றி

பழகிவிடு

போலி அன்பை

போற்றிடாதே

உண்மை அன்பை

உணர்ந்து விடு

உயர்ந்தோரை

உணர்ந்துவிட்டால்

தாழ்த்த எண்ணி

தாழ்ந்து விடாதே

தாழ்ந்தோரை

தாழ்த்திடாதே

துணிவோடு பணிவும்

திடமாகக் கொண்டு விடு

கானல் பாடும் கவிதை

பனி மூட்டங்கள் பஞ்சாகின்றன. வீட்டுப் பறவைகள் ஓலமிடுகின்றன. ஜன்னல்கள் விழித்துக் கொள்கின்றன. பாணைக்குள் இசை மீட்டுகிறாள் தாய். கண்ணீரால் அவள் காவியம் பாடைக்கின்றாள். எறும்பும் கூட கடிக்கிறது. மகளை எழுப்புகிறாள்

என் உதிரத்து

உணர்வே;

வா

அயற் தேசத்தவர்கள்

நிலவை வாங்கிக் கொண்டார்கள்.

வந்த சூரியனை

இறுக்கிப் பிடி

அவளின் உள ஆதங்கத்தை அவன் புரிந்துகொண்டான். படிக்க வேண்டிய அவன் பாரம்சுமக்கப் போகிறான். விடிவுக்காக அல்ல; உணவுக்காக

கலங்காதே

காலம் நம்மை

கை கொட்டி.

சிரிக்க வைக்கிறது

ஓ

உன் விழிகளிலே ஈரத்தைக்

காணவில்லையே

வயிற்றுக்குத் துணியைக்

கட்டியிருக்கிறாயே

வாழ்த்து

என் பயணம் தொடர

பாதைக்குள் பாதம் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. வயிற்றுப் பசி
அவனுக்கு. அவன் சமப்பதோ உணவுப் பொட்டலங்களை
வேலைத் தளங்கலுக்கு யாரிடம் சொல்வது...

மானிடமே.....

ஏழைக் கரங்களுக்கு

உதவாதீர்கள்.....

உங்கள் கறுப்புப்

பெட்டிகளை

கட்டிப் பிடித்துக்

கொள்ளுங்கள்.....

சுவக்காடு வரைக்கும்.....

உச்சிச் சூரியனை அவன் தலை விலை பேசிக் கொண்டிருக்கிறது
மூக்கு வியர்வை உப்பாய் வாய்க்குள் ஐனிக்கிறது. தாய்மை ஏங்கு
கிறது

மகனே.....

உதிரத்தை உனக்கு

சோறாக்கியது

உதய வானத்தைப்

பார்ப்பதற்காகத்தானே.....

பாசம் எனும்

கல்லறைக்குள் நீ

மடிவதை விட

என் கருவறைக்குள்ளேயே

மடிந்து போயிருக்கலாமே.....

ஏ.....

வறுமையே

ஏன்! என் இதயத்தைப்

பிழிந்து பார்க்கிறாய்.....

அது.....

இன்றும்

ஈரமாய்த் தான்

இருக்கிறது.....

அவன் புலம்புகிறான் . நாவில் எச்சில் ஊறவில்லை. தொண்டை வரண்டு விட்டது. கொடுத்துத் தொலைத்துவிட்டான் உணவை அவர்களுக்கு. இவனுக்கு யார் உணவு கொடுப்பார்கள்? கிடைத்ததைப் பொறுக்கிக் கொண்டு அந்த வெறித்த வானத்தை ஏக்கத் தோடு பார்க்கிறான். ஏனென்றால் நாளை விடியப் போகிறதல்லவா?

ஏய்.....

மஞ்சட் சேலையை

மார்பினிலே தழுவிக் கொண்டாயே...

விடியலுக்காக.....

நீ மட்டும்

விடாமல் இயங்குகிறாயே.....

எத்தனை வெற்றிகள்.....

ஏன் எங்களது

விடிவை ஏப்பம்

விடுபவர்களை

விழுங்காமல் இருக்கிறாய்.

ஓ.....

அவர்களும் இந்த

லஞ்சப் போர்வைக்குள்

'ஓட்டை' உனக்குப்

பெற்றுத்தருவதாய்

உயிலெழுதி விட்டார்களோ.....

விரைந்துவந்திடுவோம்

நாங்கள்.....

இந் நாட்டின்

நம்பிக்கைத் தூண்கள்.

தந்தை

என்

உடலுக்கு உயிருட்டியவள்

இன்று

உறங்கிய போது

என் விழிகள்

ஏனோ.....

இமைக்க மறுக்கின்றன.....

ஏன் இவன்

எமக்கு மட்டும்

முதலெழுத்துக்களை

228 ஆக்கிப்

போனாள்.....?

ஓ.....

ஓவ்வொரு இரவும்

இவளுக்கு

உதயமாய் இருந்ததாலோ.....

அன்பு

கன்னங்கரிய காரிருளில்

களிப்புடன் பூக்கும்

விண் மிண்களே.....

விதையாமல் விளைவு தரும்

ஒளி விளக்குகளே.....

ஓய்வின்றி மின்னும் நீங்கள்

ஒரு இரவை

பகலாக்குவீர்களோ.....

ஏன்.....

உங்கள் காதலன் தான் ஆக்கிவிடுவானோ

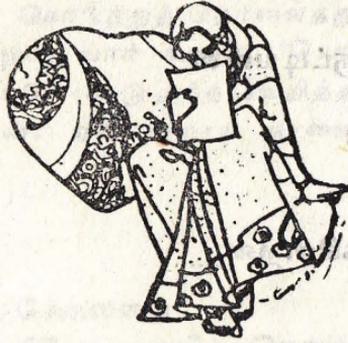
கதிரவன் தோன்றியல்லவா.

காலை மலர்கின்றது

அன்பும் கூட

ஏழைகளிடத்திலே தானே

மலர்கின்றது.....

வேண்டாமடி

என்னவளே!

பூக்கள் வண்டுகளிடம் காதல்

கொள்கின்றன.

நதியோ கடலோடு காதல் கொள்கிறது

என் வீட்டு நாயேய

எதிர் வீட்டோடு உறவாடுகிறது!

நானோ உனக்காக வாயிற்படியில்.

ஐன்னலுக்குள்ளே காவியம்

வேண்டாமடி

உன் கண்ணுக்குள்ளே காதல்

வேண்டும்.

அன்பே....வாரிசொன்று வேண்டும்

(வே)காலி

மஞ்சல் கயிறானால்

பெண்ணுக்கு வேலி

தங்கக் கயிறானால்

பெண்ணோ காலி

காணவில்லை

நாட்டில்

நட்சத்திரங்கள் அதிகம்

ஆனால்

அருந்ததிகளைக்

காணவில்லை.....

இவரை பற்றி..

கண்டியை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பா. அ. பாஸ்கரன் கட்டுகஸ்தோட்டை புனித அந்தோனியார் கல்லூரி, மஸ்கெலியா புனித ஜோசப்கல்லூரி, அட்டன் ஹைலன்ஸ் கல்லூரி ஆகியவற்றின் பழைய மாணவராவார், தற்போது மோட்டிங்ஹாம் தமிழ்வித்தியாலயத்தில் உப அதிபராக கடமையாற்றும் இவர் ஆங்கலத்தில் டிப்ளோமா பட்டம் பெற்றவராவார்.

சிறு வயதிலேயே எழுத்துலகில் காலடி வைத்த இவர் பல பரிசில்களையும் பெற்றுள்ளார். மலையகத்தின் தலை சிறந்த கல்வி இதழ் சூமய அருவியின் ஆசிரியராக கடமையாற்றியவரும் வீரகேசரி பத்திரிகையில் அறிவியல் தொகுப்புகளை வழங்கி வருபவருமான இவர் ஸ்ரீஜயவர்த்தனபுர திறந்த பல்கலை கழகத்தின் வர்த்தக பீடமாணவராவார். T. E. C ஸ்ரீலங்காவில் கணணி விஞ்ஞான பாடநெறியை பின் பற்றிவரும் இவர் ஒரு சிறந்த நாடக நடிகராவார். ரஜனிடன் டெலி ஆர்ட்ஸ் சின் ஒரு 'நடிகனின் டயரி' தொலைக்காட்சி தொடரில் நடித்துள்ளதுடன் 'இணைப்பு காற்று' தொலைக்காட்சி தொடரிலும் 'மாநகர காதல்' திரைப்படத்திலும் நடிக்க உள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒவியத் துறையில் ஐ.நா. சபை சான்றிதழையும் பெற்றுள்ள இவர் DIPLOMA IN MASS MEDIA COMMUNICATION பாட நெறியையும் பின் பற்றி வருகிறார். பழகுவதற்கு இனிமையான இவரின் முயற்சிகள் வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறேன்.

22A, மீராணியா வீதி ரஜனிடன்

கொழும்பு - 12 நடிகர், டைரக்டர், தயாரிப்பாளர்.

இணைக்க;

ரஜனிடன் டெலி ஆர்ட்ஸ்

With Best Compliments from

**DEALERS IN 22 CT
SOVERIGN GOLD**

AMALA JEWELLERY

**NO. 1 NEW BAZAAR ST,
NUWARA-ELIYA**

With Best Compliments From

Audio / Video Recording
& Vidio Vision

Visits

Shri Gayathry Video Vision

115, Main Street, Maskeliya.

With Best Compliments

MI

Moheas Jewellery

3, BEACH STREET,
COLOMBO - 11

வினாக்கள் வெளிவருகிறது.

மலையகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழும்
கவிதாவோவியம்

(புதுக் கவிதை)

பெ. லோகேஷ்வரனின்

முங்கில் கைதிகள்

பா. அ. பாஸ்கரனின்

முகிலுக்குள் ஒரு நிலா

(புதுக் கவிதை)

எங்கள் படைப்புகளுக்கு கூக்கம் தாரீர்

எம் இளைஞர்களான

பெ. லோகேஸ்வரனினதும்

பா. அ. பாஸ்கரனினதும்

என்றும் அன்புடன்.....

கவிதைத் தொகுதி

வெளியீடு சிறப்புற

எம் வாழ்த்துக்கள்

என்றென்றும்

நுவரெலியா வாழ் மஸ்கெலியா
இளைஞர்கள்

எம் இளைஞர்களது முயற்சிகளுக்கு

கை கொடுத்து உதவுவோம்

தபால் மூலம் சித்திரம்

ஆண் 9/10/11

மாணவர்களுக்கான
பாடத்திட்டம்.

இப்போது நீங்களும்
எமது கலாநிலையத்தில்
ஒரு மாணவராகி
கற்கலாம்.

பெறுபேற்றின்
உறுதிப்பாட்டை
நிர்ணயம் செய்யும்
ஒரே கலாநிலையம்

“சித்ரார்த்தனா”

தொடர்புகளுக்கு,

DIRECTOR

Chithrarthana Art Academy,
34/2, Mobray Lane,
Colombo-15

மஸ்கெலியா நகரில் என்றும்
தனதுதனித்துவத்தைமாத்திரம்

அல்லாமல் மாணவர்

நலனில் எப்போதும் அதி

சிறுத்த காட்டிலும்

ஒரே கல்வி நிலையம்

SAMSS INSTITUTE

122, Main st, 110 Kovil Road,
Maskeliya. Maskeliya.

முதல் மரியாதை

விடியல் நிலத்து

வான மரமோ

என்

அள்ளை

என்னை

பனி இலைகளில்

ஐனன மாக்கினாள்

ஐன்ன லுக்குள்ளே.....

இரவை பூட்டும்

உன் பாதங்களுக்கு

என் கவிதைப் பூக்களின்

அர்ச்சனைகள்.

உழைப்பு மணிக்கூட்டில்

ஓயாமல் ஆடும்

ஊசலே.....

எனக்கு எதிர்கால

மணியைக் காட்டி

கலாத்தை கோலமிட வைத்த

தந்தையே.....

என் பேனாவின் உதடுகள்

உன்னை வாழ்த்தி கோடி

பாடல்கள் இசைக்கின்றன.....

தன் வாழ் நாட்களை

குருஷேத்திரமாக

மாற்றியமைத்த ஆசான்களே...

என்

வாழ்க்கைக் கோபுரத்தில்

அறிவுத் தீபத்தை ஏற்றி

சமுதாயத்தின் ஓட்ட வீரனாக

எனக்கு

சத்தியபிரமாணம்

அளித்த உங்களிடம்

இந்த ஒலிம்பிக் தீபம்

சிரம் தாழ்த்துகிறது.

நினைத்துப் பார்க்கின்றேன், . . .

தேடிக் கொண்டிருக்கிறேன்.....
கல்லறைக்குள்ளும் கவிதை
பாடிக்கொண்டிருக்கும்
பாரதியே

காலத்தின் மௌன விலங்குகளை
உடைத்து
எழுத்தாணியின் நுணியில்
திமைகளை பொசுக்கியவனே!
புதுக்கவிதை இளவரசனுக்கு
முடிசூட்டு விழா நடத்தியவனே!
உன்னை நினைத்துப் பார்க்கிறேன்

இருபத்தொராம் நூற்றாண்டில் கூட
வானுயரப் பறக்கப் போவது
புதுக்கவிதைக் கொடிதான்
என்றறிந்த
உன் கணணி மூளையை
போற்றுகின்றேன்
புதுக் கவிதை சந்திரனில்
நீ பதித்த
முதல் அடியை
வணங்குகின்றேன்
அந்த புனித பாதசுவட்டை
நாடி வருகின்றேன்.....
தே..டி...வ..ரு..கி.,ன்.,றே.,ன்..

தடுக்காதீர்கள்

வெண்ணிற
 உடையைத் தாங்கி
 தோளில் பையுடன்
 உதயத்தை நோக்கி.....
 வீர நடைபோடும்
 இந்தமண்ணின்
 சரிவான மலையின்
 சரித்திரங்கள்
 கொஞ்சம் வழிவிடுங்கள்...

ஏழ்மை உலகினை அழிக்க
 வந்திருக்கும் கல்கி அவதாரங்கள்
 தடுக்காதீர்

எரியும் உலகில்
 கல்வி சாம்பலைக் கிளறி
 அறிவு வெண் மணிகளை
 சேர்க்கப் போகின்றார்கள்.....

யோசித்துப்பாருங்கள்.....

மலையக அன்னையின்
 கழுத்தில் தொங்கப் போகும்

நாளைய மணிமா லையில்

எத்தனை மணிகள் டாக்டராக; எஞ்சினியராக; வக்கிலாக
 மின்னப்போகின்றன.

தடுக்காதீர்கள்.....

வழிவிடுங்கள்.....

யோசித்துப்பாருங்கள்.....

அந்தப் புரத்துக்கே

மலையகம்

தனியகமாய் மாற

எதிர்கால மாளிகையின்

கதவை

தட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்

பாவம்

மாளிகையின் கொல்லைப்

புரத்துக் கதவை

வாசல் கதவு

திறந்தே கிடக்கின்றதே.....

கல்வி வாசல்

வெளியே

எதிர்கால

மாளிகையின்

அந்தப்புரத்துக்கே

செல்லலாம்.....

மறந்து விடாதீர்கள்.

உண்மை

இருட்டைப்

பிரசாரம்

செய்யும் விளக்குகள்

இருக்கும் வரை

விழிகளைக்

கொள்ளையடிக்கும்

இமைகளும்

இருந்தே தீரும்

தேநீர் = இரத்தம்

தே - நீரை

சுவை

பார்க்கும்

மோன்களே.....

நீங்கள்

சுவைப்பது

தேநீரல்ல

எங்கள்

இரத்தம்

அதில்

கலந்திருப்பது

ரணின்

அல்ல:

எங்கள்

ஆர் எய்ச்

காரணி

நீங்கள்

பிரிப்பது

தேயிலைத் தரம்

பி ஓ பி

டஸ்ட்

பெணிங்ஸ்

அல்ல!

எங்கள்

இரத்தத்தின்

வகை

ஏ , பி , ஏபி , ஓ

இப்போது தெரிகிறதா

அந்த சுவை

நிலத்தில்

இருந்து

வந்தது

அல்ல

எங்கள்

உடலில்

இருந்து

வந்தது.....

ஏ..... மானிடமே.....!

கொஞ்சம்

திரும்பிப்பார்.....

வறுமை ஊர்வலத்தில்

கல்வி ஆடைகளை

தொலைத்துவிட்டு

நிர்வாணமாய்

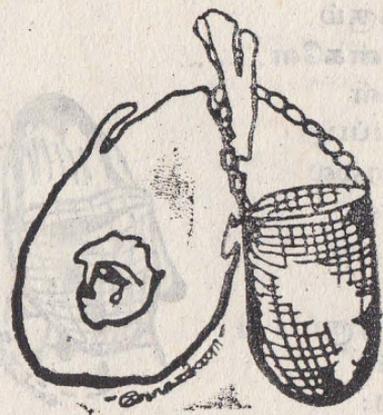
நிற்கும்

இம் மண்ணின்

மைந்தர்களை

ஓ

தேயிலை
 தோட்டம் பாடும்
 ஒரு மகா பாரதம்
 சும்பனி அதிகார
 கௌரவர்களால்
 துடிலுரிபடும்
 தொழிலாள பாண்டவர்கள்
 ஓ.....

காலத்தின் கரங்களே!
 அவர்களின் கண்ணீர்த்துளிகள்
 பூமியை முத்தமிட முன்பு
 இதயக் குமுறலால்
 வெளிவரும்.....
 பெரு முச்சு வெப்பத்தில்
 ஆவியாகி.....
 மலையகத்திற்கு
 மழையை தருகின்றன.

சபதம்

ஏழ்மையை
 விரட்டுவேன் என
 மேடை போட்டு
 சபதம் எடுத்தவர்
 விரட்டினார்.....
 தன் வீட்டுக்கு
 முன்னால் நின்ற
 ஏழையை

இன்னமும் கூட

இன்னமும் கூட.....

உனது உடலில்

கொஞ்சம் இரத்தம்

இருக்கிறது

முட்டைப் பூச்சிகளை

துரத்து

இரத்தத்தை

பாதுகாத்துக்கொள்ள!

இன்னமும் கூட.....

உனது கண்களில்

கொஞ்சம் பார்வை

இருக்கிறது

உற்றுப்பார்

விடியல் தெரியும்;

இன்னமும் கூட

உனது பானையில்

கொஞ்சம் அரிசியுண்டு

பசியாயிருக்கும்

உனது குழந்தைகளைக்

காப்பாற்று

இன்னமும் கூட.....

உனது பேனாவில்

கொஞ்சம் மை இருக்கிறது

உண்மையை எழுது

உறங்கிக் கிடக்கும்

உணர்வுகளை

தட்டியெழுப்பு.....

இன்னமும் கூட.....

மெளன நம்பிக்கை

அந்த

ஒற்றை மரத்தை

ஒரு தரம்

திரும்பிப்பார்.....

இலைகள்

அனைத்தும்

உதிர்ந்து விட்ட

பிறகும் கூட

மீண்டும் ஒரு

வசந்தத்திற்காக

உற்சாகமாய் நிற்பதை

அந்த

மெளன நம்பிக்கை மட்டும்

நம்மிடம் இருந்தால்.....

எம் வாழ்வில்

ஆயிரம் ஆயிரம்

வசந்தங்கள் வீசும்

தொழிலாளர்

உள்ளங்கையில்

மின்னலை

முடிக்கொண்டு

மின்சாரம் தேடியலையும்

வோல்ட்டாக்கல்.....

மீண்டும் பார்.....

கொஞ்சம் நில்.....!
 ஒரு மரத்தை
 சாய்த்தாலும்
 ஒருவனை
 நீ
 கொலை செய்கின்றாய்
 ஒரு சகோதரனை
 நீ
 இழக்கின்றாய்,
 உன்
 வாழ்க்கையில்
 பாதியை தன்
 வாழ்க்கையோடு
 ஏற்றுக்கொண்ட
 மரங்களைப் பார்.....
 தன்னை
 வெட்டவரும்
 கோடரிக்கே
 பிடியைக் கொடுக்கும்
 அதன்
 உயர்ந்த உள்ளத்தைப் பார்
 நீ
 மண்ணாகும் போது கூட
 உன்னுடன் வருவது

மரப்பெட்டி தானே?
 நீ
 சிதையாகும்போது கூட
 உன்னுடன்
 சதியாவது
 இந்த மரத்துண்டுகள் தானே?
 உன்னால்
 மறக்க முடியாத
 கட்டில்.....
 தொட்டில்.....
 உன் வாழ்க்கையில்
 பாதியை
 தன்வாழ்க்கையோடு
 ஏற்றுக்கொண்ட
 மரங்களை மீண்டும் பார்.....
 உன்
 நிர்வாண உடம்புக்கோர் ஆடை
 மரணத்தை
 திரும்பிப் பார்.....
 உன் வாழ்க்கையில்
 பாதியை
 தன் வாழ்க்கையோடு
 ஏற்றுக்கொண்ட மரங்களை
 கோடரியைக் கீழே போடு

இன்றைய தமயந்தி

சுயம்வர மண்டபத்தில்
 பணத்தைக்
 கண்டபின்
 நளனை மறந்து
 தேவர்களுக்கு
 மாலையிட்டாள்.....

அமைதியான அழகு

மலர்களே ...

ஆணவம் இல்லாத உங்கள்

அழகைப் போற்றுகின்றேன்

அழகை அள்ளி வீசும்

உங்களிடம்

அகங்காரம் துளிகூட இல்லையே.....?

ஓகோ... ..

அது உங்கள் பரம்பரைக்கே இல்லையோ.....?

அதனால் தானோ

நீங்கள்

அந்த ஆண்டவனின் திருவுடலில்கூட

மாலையாய்த் தவழ்கின்றீர்களோ?

அழகை அமைதியுடன் கொண்டிருக்கும்

நீங்கள்

அதிர்ஷ்டசாலிகள்

உங்களை

அந்த இறைவன் விரும்புகின்றான்

இந்த இளையவன் பாடுகின்றான்.

பார்...

ஏய்.....

கொஞ்சம்

திரும்பிப் பார்.....

உன் பார்வைபட்டு

நான்

கவிஞனாக வேண்டும்.....

வளர விடுங்கள்

கைகளின் அசைவை

கற்றுக்கொண்டு

உளிகள்

சுயமாக

சிலை வழித்து விடுமோ

என ஏன்?

சிற்பிக்குக் கோபம்.....

கரங்களின் அசைவை

கற்றுக் கொண்டு

தூரிகைகள் சுயமாக

சித்திரம் தீட்டினீடுமோ?

என ஏன்

ஒவியனுக்கு வருத்தம்

தன்

தொழில் நுணுக்கங்களைக்

கற்றுக்கொண்டு

எங்கே

தன்னையும்

மிஞ்சி விடுவானோ?

உதவியாளன்.....

ஏன்

அவர்கள்

எரிந்து விழுகின்றார்கள்...

விட்டுவிடுங்கள்

அவர்கள் வளரட்டும்

கோபம்

கடலை கோபித்தது

.....நதி

என்னை தொடாதே

என்றது.....கடல்

திரும்புகின்றேன்.....வந்த வழி

என்றது.....நதி

மலரை கோபித்தது

.....தென்றல்

என்னை தீண்டாதே

என்றது.....மலர்

திரும்புகின்றேன்.....வந்ததிசை

என்றது தென்றல்

சூரியனை கோபித்தது

.....சூரிய காந்தி

என்னை பார்க்காதே

என்றது.....சூரியன்

திரும்புகிறேன்.....மறுபக்கம்

என்றது.....சூரியகாந்தி

கணவனை கோபித்தாள்

.....மனைவி

என்னுடன் வாழாதே

என்றாள்.....கணவன்

திரும்புகிறேன்.....தாய் வீட்டுக்கு

என்றாள்.....மனைவி

பாரம்

ஆடை

பாரம் என்று

அலுத்துக்கொண்டது

பால் ---

துடேபு

பாரம் என்று

துயரடைந்தது

ஓடம்

மகரந்தம்

பாரம் என்று

மடிகின்றன

மலர்கள்

முட்கள்

பாரம் என்று

முணங்குகின்றது

கடிகாரம்

பெற்றோர்

பாரம் என்று

பிதற்றுகின்றனர்

இளவட்டங்கள்

அசைத்தேன்

காதல் மோகத்தில்
கல்வி தூண்களை
அசைத்தேன்.....

என்

வாழ்க்கை மாளிகை
கட்டப்படாமலே

இடிந்து வீழ்ந்தது

இப்போது

இடிபாடுகளுக்கு

இடையில்

செத்துக்கிடக்கின்றது

என்

சந்தோஷம்.

என்ன செய்கின்றார்கள்

ஐயோ.....

கல்வி வானை

கொடுத்தோம்

அறியாமை அரக்கனை

அழிக்கவல்லவா?

வாளையே

வளைத்து

வளையல்களாக

போட்டுக்கொண்டு

இவர்கள்

தலைநகரில்

என்ன

செய்கின்றார்கள்... ..

கடைக்காரர்களின் பின்னால்

சாப விமோசனம்

இன்றும் கூட

நாங்கள்

நம்பிக்கை தளரவில்லை

சீதன கௌதமனின்

சாபத்தால்

கல்லாகிப் போனது

எங்கள் வாழ்க்கை

அகலிகைகள்

கால பாதையை

இமைகளைப் பிடுங்கிய

கண்களால்

பார்த்துக்கொண்டு தானே

இருக்கின்றோம்

எங்களுக்கு

சாப விமோசனம்

கொடுக்க

ஒரு இராமன்

வருவான் என்று

அதோ..... தொலைவில்.

தேரிகின்றது உருவம்

அது இராமனாக

இருக்குமோ.....

எங்கள் தலையில் நனை

அதிகமாகும் முன்

அவன்

வந்துவிடுவானா?

சைகை செய்!

ஏழ்மை சாம்ராஜ்யத்தில்
முடி சூடா
நாயகனே.....!

உன்
ஏக்க பெருமூச்சு
என்னை
எரிக்கின்றது.....
எத்தனை
கலண்டர்கள்

உன்
வறுமையைப் பார்த்து
வணக்கம்

சொல்லியிருக்கும்

எத்தனை

மலர்கள்

உன்

வாழ்வு

மலரப் போவதை

காணாமலே

உதிர்ந்திருக்கும்.....

விரக்திக் கடலில்

தத்தளிக்கும்

வீர மகனே.....

அதோ.....

உனக்காக

கப்பலொன்று

வருகிறது

சைகை

செய்.....

இன்று முதல்

உன் வாழ்க்கை

நந்தவனத்தில்

வசந்தம் வீசும்.....

ஒட்டகங்களாக

என் ...

இதய பசுந்தரையில்

ஊற்றெடுத்த

உன் நினைவுகளை

நிறுத்தவே

என் இதயத்தை

பாலைவனமாக்கினேன்

அங்கும்

நீ

உலாவ தொடங்கி விட்டாய்

ஒட்டகங்களாக

கொல்கின்றாள்

தினமும் நான் அவளைப்பார்த்து

சிரிக்கின்றேன்

அவளோ பார்வையாலே

சிரிக்கின்றாள்

ஒரு படை வீரன்

தன் வாளினால்

எதிரியைக் கொல்கின்றான்

அவளோ என்னை

மௌனத்தாலே கொல்கின்றாள்

தொலைத்து விட்டேன்

அன்று அவளை

பார்த்த கணமே

என் விலாசத்தை

தொலைத்து விட்டேன்

இன்று முகவரிக்காக

அவள் இதயத்தை

வரைந்து

கொண்டிருக்கின்றேன்

கல்லறை பூக்கள்

என் பார்வையில்
அரங்கேறிய
உன்
விழிகளின் பரதம்.....
என் இதயத்தில்
அரங்கேறிய
உன்
வதனத்தின் தோற்றம்.....
என் வாழ்க்கையில்
அரங்கேறிய
உன்
ஆத்மாவின் வருகை.....
இன்று
என் கல்லறையில்
அரங்கேறும்
உன்
கரங்களின் பூக்கள்.....

நிழலல்ல

உன்
பின்னால் வருவது
நிழலல்ல.....
என் நினைவு

வேல் விழி

அன்று

உன்னை

“வேல் விழி

கொண்டவளே”

என்றதற்காகவா

இன்று வெறுப்பு விஷம்

தோய்த்த வேலை உன் விழியால்

என் இதயத்தில்.....பாய்ச்சுகின்றாய்?

கண்ணீர் மீன்கள்

வாழ்க்கை அருவியில்

ஆசை உப்புக்கள் கரையும்

அன்பு மலைகள்

நிம்மதி நீரினைத் தடுக்கும்

உறவு மேகங்கள்

கவலை மழையினைக் கொடுக்கும்

கண்ணீர் மீன்கள்

இன்ப பாசிகளை தின்னும்

இன்ப கொக்குகள்

கால் கரையில் இருந்தும்

கண்ணீர் மீன்களை

வெறுப்பு வலையின்றி

பிடிக்க முடியாது தவிக்கும்

நினைவு

என்
வீட்டு
முற்றத்தில்
மலர்நீடுக்கும்
மலர்கள் கூட
ஏந்தியிருப்பது
தேனை மட்டுமல்ல
உன்
நினைவுகளையும் தான்

நீ = வீனஸ் + வீனஸ்

மொனாலிஷாவிற்கு

புன்னகையை

கற்றுக் கொடுத்தவளே ...

உன்

அழகைக்கண்டு

வீனஸ் சிலையும்

தலை குனிவின்றது.

உனக்கு தெரியாது

அடியே...
எனக்கு தெரியாது
நீ விரும்பியது
என்னையல்ல
என் நண்பனை
என்று.

உனக்குத் தெரியாது
உன்னை விரும்பியது
என் நண்பன் அல்ல
நான் தான் என்று

ஏன் தெரியுமா?

அடியே.....

உன்னை

நிலவென்று

அழைத்ததில்லை

அது

எல்லா கவிஞர்களுக்கும்

பல்லை கட்டுகிறது.

உன்னை

மலசென்றும்

அழைத்ததில்லை

அது

நென்றலுக்கும், வண்டுகளுக்கும்

முந்தானையை விரிக்கும்

அசிக்கம்.....

உன்னை

'பூட்டு' என்றேனே

ஏன் தெரியுமா?

அது

ஒரே ஒரு

சாவிக்கு மட்டுமே

திறக்கும்

கற்புள்ள போருள்

தண்டனை

என் இமைகளுக்கு

சண்கள்

தூக்கு தண்டனை

விதித்தன

உன்னை

கண்டபோது

ஒரு முறை

முடி திறத்ததற்காக.

ஏவி. . . விடேன்

ஏய்.....
நுதியிலே
கவிதை
எழுத
நாணல் கூட
வளைகின்றதே.....!
உன் புருவத்தை
வில்லாக
வளைத்து
எனக்கொரு
புதுக் கவிதை
ஏவி விடேன்.....

பயமோ. . . ?

அன்பே என
அழைத்தால்
ஆனந்தப்படும்
இவள்.....
ஏன்
தமிழே
என்றால்
கோபப்படுகிறாள்.....?
புறக்கணிக்கப்படுவாள்
என்ற பயமோ.....?

கோபப்படாதே...!

உன்னைவிட
செருப்பு தான்
உயர்ந்ததென்பேன்
அது
தன் ஜோடியை
பிரிந்து உயிர் வாழ்வதில்லை.

நியாயமா?

பறக்க
சிறகுகளை
தந்துவிட்டு
கால்களை முடமாக்கினார்கள்
பார்க்க
கண்களை
தந்துவிட்டு
வெளிச்சத்தை
எடுத்துக்கொண்டார்கள்.
படிக்க
பாடசாலைகளை
கட்டித் தந்தார்கள்
ஆசிரியர்களை
எடுத்துக் கொண்டார்கள்.

மோகம்

நீயே ஒரு
கற்பூர தீபம்
உனக்கேன்
வண்ண வண்ண
உடைகளில்
மோகம்.

நான்

உன்
இமைச் சிறகின்
அசைவினில் தானே
நான்
கவிதை வானில்
உயர.....உயர
பறக்கின்றேன்.

ஒரு முறை

மொனாலிஷாவை

உலகிற்கு

அழைத்துவர

டாவினஸன்

இருபது வருடங்கள்

ஷ்டப்படிருக்க

தேவையில்லை

உன்னை

ஒரு முறை

பார்த்திருந்தாலே போதும்

மலர்கள் அல்ல

முடிவு ?

ஸகி ...

வட்டத்திற்குக் கூட

ஆரம்பமும்

முடிவும் உண்டு.

வரையும்போது

ஆரம்பமே

இல்லாத

எம் காதல்

வட்டத்திற்கு

முடிவுதான்

எப்போது?

எச்சரிக்கின்றேன்

என்

நினைவுகளை

கசக்கி

எறிந்துவிட்டு

செல்ல

அலை

உன்

கூந்தலில்

உள்ள

மலர்கள் அல்ல

ஒரு விலை மகளை காதலித்தேன் . . 5

அவளை நினைக்கும்போது
 மார்கழி பனி கூட.....
 நெருப்பாக எரிகின்றது ..
 இந்த பரந்த உலகின்
 பிரமன் போதையில்
 வரைந்த சோரம் போன ஓவியம்

சித்திரமாக தெரிந்த
 ஒரு சிதைவு
 சன்னிதானமாக
 தோன்றிய ஒரு
 சமாதி
 சாமந்தி மலரென
 நாண் பாடிய
 ஊமத்தன் மலர்
 என் இதயத்தில்
 இரத்த கம்பளம்
 விரித்து
 பவனி வந்தாள்...

அந்த
 வெறும் கோயிலுக்கு தான்
 எத்தனை அபிஷேகம்?

சாஜகானின் கண்பட முன்பே
 சாமாதியாகிய அந்த
 தர்ஜமகாலுக்கு தான்
 எத்தனை அகங்காரம்.....

சமுதாய காற்றில்
 கற்பு முந்தானையை
 தவறவிட்ட பெண்ணல்ல.
 அவள்...
 புனிதமான
 பெண்மையை
 பட்டம் விட்டவள்.

விதிவசத்தால்
 அல்ல
 வசதியான
 வாழ்க்கைக்காக?

புத்தரை
 சந்தித்த பின் தான்
 அரசமரம் புனிதமாகியது.

யேசு
 சந்தித்தபின் தான்
 கழுமரம் கடவுளின்
 சின்னமாகியது.

நான் அவளை
 சந்தித்தேன்...
 என் கண்களையே
 குருடாக்கியது
 அவளின்
 பனித்தீ பார்வை

ஆகர்ஷணத்தில்
 அஸ்திவாரம் போட்ட
 அந்த காதல் மாளிசை
 வெளிச்சம் மரணித்த
 உல்லாச விடுதி என
 அப்போது நான்
 அறியவில்லை.....

சகாரா பாலைவனமாக
 நான் தகதகத்து
 கொண்டிருக்கும்போது
 என்னுள்
 பனி பெய்யும்
 காஷ்மீரை
 தேடிக்கொண்டிருந்தாள்.....
 என் மனதை

இனிய உன்னை பாடமாட்டேன்

உன் மாக்கிவிட்டு

அறுவை சிகிச்சைக்கு

ஆஸ்பத்திரிக்கு

முகவரி தந்தாள்

நிஜங்களை வெறுத்து

நிதர்சனத்தை தேடி

காதல் உலகில்

நிர்வாணமாய் ஓடியவள்...

சிவனின்

நெற்றிக் கண்ணையே

எரிக்கும்

அவள் பார்வை பட்டு

பட்டுப் போன மரங்களில்

நானும் ஒருவன்

என் விழி நதிகளில்

குளித்து மகிழ்ந்த அவள்

என்

கல்லறை

தரிசனத்திற்காக

ஆவலாக காத்திருக்கின்றாள்....

இதே ததைக் கூட விலைபேசி

விற்பு விட்டு ...

வசந்த மலரே.....!

வசந்தத்தைத் தேடி

உன் மின்னல் இடை

அசைவினால்.....

என் பார்வையை படரவைத்து

என் கண்களை

ஏழையாக்கினாய்...

உன் வதனத்தை தேடி

என் மனதினை ஏங்கவைத்து

என் இதயத்தை

ஏழையாக்கினாய்.....

இப்போது ..

உன் நினைவுகளை

பாடவைத்து என்னை

தமிழ் ஏழையாக்க

சதி செய்கின்றாயா?

இனிய மலரே.....

இனி உன்னை

பாட மாட்டேன்

இது சத்தியம்.....

எங்கே... ?

என்னடி.....

வானில் தொங்கும்
நட்சத்திரங்களை
கூந்தலில் சூடவேண்டும்
என ஆசைப்பட்டாய்
சரி என்றேன்

ஏன்

ஏனையை ஒழித்து
வைத்துக்கொண்டாய்?
சரி...

வானில் தெரியும்
வான வில்லைத் தான்
சேலையாய்க் கட்டுவேன்
என்றாய்

சரி என்றேன்.

ஏன் சூரியனை மறைத்துக் கொண்டாய்?
இப்போது

வானில் வலம் வரும்

வெண்ணிலாவை

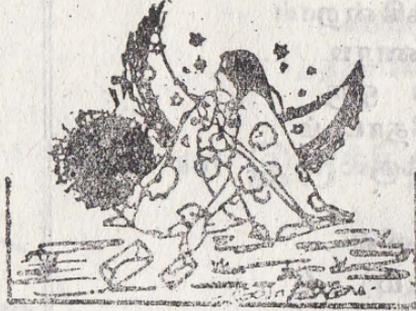
நெற்றியில் பொட்டிட

அடம் பிடிக்கிறாய்

சரி.....

எங்கே

இரவைக் காணவில்லையே..... ?

ஆசைகள்

சூரியனுக்கு

வாழ்த்துச் சொல்ல

முனையும்

பனித் துளிகள்

நீயே சீதனம்

நீயே ஒரு
கண்ணாடி?
நீ ஏன்
பார்க்கின்றாய்
கண்ணாடி...
நீயே ஒரு
பூந்தோட்டம்
உனக்கு
ஏன்
பூக்களில்
நாட்டம்...?
நீயே ஒரு
நகை மாளிகை
உனக்கேன்
நகைகளில்
மோகம்.....?
நீயே ஒரு
சீதனம்?
உனக்கேன்
வாங்க வேண்டும்
சீதனம்.....

மனது = மதுரை

அடியே!
உன்னை
கண்ணகி
என்றதற்காகவா
என்
மனதை
மதுரை என
எரிக்கின்றாய்?

சந்தன மரம்

எரித்த
பிறகு தான்
தெரிந்தது
அது
சந்தன
மரமென்று
உன்னை
எறிந்த
பிறகு தான்
தெரிந்தது
நீ
கண்ணகியின்
மறு பிறவி
என்று

கவிஞன்

கற்பனைகளை
சேமித்து வைத்துகீட்டு
வரும்
வட்டியில்
காலத்தை
ஓட்டும் கலைஞன்.

கள்ளச் சிரிப்பு

உந்தன்
கள்ளச் சிரிப்பில் தானே
நான்
கவிதை எழுத
கற்றுக் கொண்டேன்
உந்தன் சின்ன..... சின்ன
இமைகள்
எந்தன்
கவி புறாவின்
சிறகுகள்

உதயம்

எனக்கு
உதயமே
உன் வீட்டு
ஜன்னல்கள் திறக்கப்படும்
போது தானே.....
விடியலோ.....
உனது முகம் பார்த்த பின் தானே

நன்றி . . .

எனக்கு அவள்
காதலைத் தர
மறுத்தாலும்
கவிதையை
தந்தாளே.....

என்ன இருக்கிறது

இருட்டில்
புதைந்து கிடக்கும்
ஆயிரம் ஆயிரம்
அழகுகளை
உலகிற்கு
எடுத்துரைக்க
வைகறை
இருக்கிறது.
உன் இதயத்தில்
புதைந்து கிடக்கும்
ஆயிரம் ஆயிரம்
ஆசைகளை
என்னிடத்தே
எடுத்துவர
என்ன
இருக்கிறது?

அழாதே. . . .

நிலவு பொட்டிட்டு
மேக கூந்தலில்
நட்சத்திரப் பூசுருடி
நிற்கும் இரவுப் பெண்ணே?
விடியலுக்காகக் காத்திருக்கும்
உனக்கேன் தாசி பட்டம்
அழாதே...
உன் கண்ணீர்
பனி துளிகளாகப் பட்டு
இந்த பூமி கருகி விடும்.

மனமில்லையோ?

என்னை பார்க்காமல்
மண்ணைப் பார்த்து
நடப்பவளே
அந்த
மண்ணில்
எனது காதல்
கொட்டிக் கிடக்கின்றதே.....
எடுத்துக்கொள்ள
மனமில்லையோ.....?

சல்லாபித்தால்?

நீயே
ஒரு
பொற்றாசியம் உப்பு
உனக்கேன்
ஒட்சிசனுடன் காதல்
நீங்கள் ...சல்லாபித்தால்
இந்த
ஆய்வு கூடமே
எரிந்து விடுமே!

கர்வம்

சுக்ருஸ

ப்ரிய ஸகி... ..

நீயும் நானும்

ஒன்று தான்

எப்படி தெரியுமா?

உனக்கோ ...

உன்னைவிட

அழகி இந்த

உலகில் இல்லை

என்ற கர்வம்

எனக்கோ

என்னைவிட

திறமைசாலி

கண்ணாடியின்

முன்னால்

மட்டும் தான்

தெரிகின்றான்

என்ற கர்வம்

எந்தக் காலத்தில் தான்

நிலவு அழகென்று

நட்சத்திரங்கள்

ஒத்துக் கொண்டிருக்கின்றன

ஹைக்கூ

இலக்கணம்

இல்லாத

புதுக்கவிதைகளாய்

ஆண்கள்

இது

கோவலன்

காலத்து

சமாச்சாரங்கள்

ஆனால்...

மரபுக் கவிதைகளாய்

இருக்க வேண்டிய

பெண்களில் சிலர்

ஜப்பானிய ஹைக்கூ

கவிதைகளாய்

மாறும்போது

தமிழ் தலைகுனிசின்றது

கண்ணகி

மதுரையை அல்ல

தன்னை தானே

எரித்துக் கொள்கிறாள்

பறிபோனது

கேவலமான
வார்த்தைகளால்
பூஜிக்கப்பட்ட உன்
மனதை
ஸ்பரிசித்தேன்
என் இதயமே
பறிபோனது... ..
கரங்களினால்
அபிஷேகம்
செய்யப்பட்ட
உன் கன்னங்களை
தொட்டு
உணர்ந்தேன்
என் உணர்வுகள்
பறிபோனது... ..
கண்ணீரால்
கழுவப்பட்ட உன்
கண்களை
மீண்டும் பார்த்தேன்
என் பார்வையே
பறிபோனது ...

சூடிக் கொள்

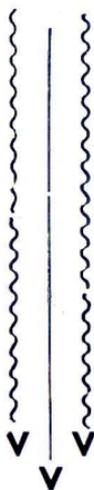
நீ

உலகத்தின் முன்
 அவமானப்
 பட்டதால் தானே
 இந்த
 காதல் சாம்ராஜ்யத்தில்
 உனக்கு
 பெருமை கிடைத்தது...
 சூடிக் கொள் இந்த
 "ஓடிப்போய்வள்" என்ற
 கௌரவப் பட்டத்தை
 இராவுணன் முன்
 அசோக வனத்தில்
 அவமானப்பட்டதால் தானே
 இராமாயணத்தில்
 சீதைக்கு
 பெருமை கிடைத்தது...
 துரியோதனன் முன்
 கௌரவர் சபையில்
 அவமானப்பட்டதால் தானே
 திரௌபதிக்கு
 மகாபாரதத்தில்
 பெருமை கிடைத்தது.....
 உனக்கு தெரியுமா?
 செத்துப்போய்
 மும்பாஜுக்காக
 தாஜ் மகாலைக் கட்டியது
 எந்த
 முகலாய சாம்ராஜ்யமோ
 அதே

அரசவம்சம் தான்
 உயிரோடிருந்த
 அனார்கலிக்கு
 கல்லறை கட்டியது.....
 உனக்குத் தெரியுமா... ?
 கற்புக்காக
 சீதையை
 தீயில்
 இறக்கிய அதே
 ஆரியவம்சந் தான்
 பாஞ்சாலிக்கும்
 கோயில் கட்டி
 கும்பிடுகிறது.....
 திரும்பிப்பார் ...
 உலகின் யோக்கிதை தெரிடும்.

With Best Compliments From

MAHAWELI TRADERS

32 A, K. Cyril C. Perera Mawatha, Colombo 13.

Phone: 44 0325-8.

1787

MAHARAJA JYOTIBHAI

1787

1787

1787